

[Udenrigsministeren.]

skelighederne virkelig overvindes og ikke blot skubbes over på andre. Det vil blive en af hovedopgaverne for den nye organisation, OECD, at danne rammen om sådanne internationale rådslagninger til sikring af økonomisk vækst i medlemslandene under gensidig hensyntagen til hinandens økonomi.

Baggrunden for, at også udviklingslandene er inddraget i OECDs arbejdsområde, er, at selv om økonomisk hjælp til udviklingslandene i dag både som princip og som realitet er fast forankret i de industrialiserede landes politik, så er der et behov for samarbejde mellem de lande, som er i stand til at yde hjælp, for at sikre, at denne får et tilstrækkeligt omfang, og at de rette former vælges. Det er klart, at det stadig større svælg mellem de industrialiserede landes velstand og udviklingslandenes fattigdom må være et af vor tids vigtigste problemer. Lader vi tingene gå deres gang uden at gribe ind, kan vi ende i en økonomisk, social og politisk misere af et sådant omfang, at ingen af os eller vore børn undgår at komme til at lide under dens virkninger. USA har båret en meget væsentlig del af byrderne ved den hidtidige økonomiske hjælp til udviklingslandene. I Europa er der imidlertid en voksende erkendelse af, at de økonomisk stærke lande i Europa må øge deres ydelser. Det vil blive OECDs anden hovedopgave at danne rammen om rådslagninger om mulighederne for at øge kapitaltilførslerne og anden bistand til udviklingslandene. Derimod er det ikke tanken, at OECD selv skal være centrum for direkte udbetaling eller udøvelse af hjælpen. Hertil skal de i forvejen eksisterende organer bruges.

Det tredje mål, udvidelse af verdenshandelen, repræsenterer en fortsættelse af de bestræbelser, der har domineret OEECs virksomhed for en frigørelse af den internationale samhandel. Der vil i OECD blive oprettet en handelskomité, som vil få til opgave at foretage sammenlignende undersøgelser, de såkaldte „konfrontationer“ af medlemslandenes handelspolitik. Ved denne fremgangsmåde vil det enkelte medlemslands handelspolitik blive underkastet en kritisk undersøgelse med særlig henblik på at konstatere dens virkninger for andre landes økonomi.

Desuden skal handelskomiteen i tilslutning til disse „konfrontationer“ kunne tage enkeltproblemer op til behandling, og medlemslandene vil til enhver tid kunne kræve prompte drøftelse af andre medlemslandes handelspolitiske forholdsregler, som har skadelige virkninger udadtil, med henblik på at fjerne eller afbøde sådanne virkninger. Handelskomiteen vil også kunne behandle spørgsmål om forholdet mellem de syv og de seks, uden at man dog derved gør OECD til det eneste forum for behandling af disse spørgsmål.

Et vigtigt spørgsmål i forbindelse med OECDs kompetence på det handelspolitiske område har været OEECs handelspolitiske reglers skæbne. Fra en række, hovedsagelig mindre europæiske landes side har man tillagt det vægt at kunne bevare disse regler, hvoraf de vigtigste er liberaliseringskoden og bestemmelserne om forbud mod kunstige eksportstøtteforanstaltninger. Såvel GATT som IMF (Den internationale Valutafond) opstiller regler for handels- og betalingssamkvemet, som for så vidt er lige så strenge som — og i visse tilfælde strengere end — OEECs regler. OEECs styrke har imidlertid ligget i, at denne organisation har været i stand til effektivt at håndhæve og gennemføre sine regler, bl. a. takket være regler for en prompte behandling af afvigelse, hvorved der lægges pres på medlemslande, som ikke efterlever reglerne.

Det stødte imidlertid på afgørende vanskeligheder at opnå enighed om disse reglers fortsættelse i den nye organisation. Vanskelighederne lå først og fremmest hos Amerikas Forenede Staters og Canadas delegationer. Disse henviste til, at den økonomiske fremgang, der har præget verdensøkonomien i de senere år, må tilskynde til og betinge en styrkelse af de verdensomspændende organisationer som GATT og IMF, således at disse kommer til at indtage en mere central placering som internationale samarbejdsorganer på det handels- og betalingspolitiske område. Endvidere henvistes der fra amerikansk side til, at den amerikanske administration ikke kunne tiltræde handelspolitiske regler og procedurer svarende til de af OEEC vedtagne, idet den amerikanske kongres ikke kunne ventes at ville påtage sig sådanne generelle forpligtelser. Fra